

عنوان مقاله:

رسانه و قدرت: سیمای سینمایی خاورمیانه

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید مجید حسینی - استادیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

رسول افضلی - دانشیار جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

لیلا رنجگر - کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

رضا مختاری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رسانه های مدرن در جهان معاصر، مجراهای مناسبی در اختیار قدرت ها قرار داده اند تا حوزه و امکانات خویش را توسعه دهند. در این میان فیلم های سینمایی با در اختیار داشتن رمزگان های نشانه ای (نمایه ای، شمایی و نمادین) به امکانات موجود برای توجه به دیدگاه های متداول جهان سیاست اضافه شده اند. سینما امروزه در کنار خط مشی هنری خود، به شدت از فضای سیاسی اقتصادی جوامع متأثر است. سفارش تولید فیلم متناسب با الگوهای حاکمیت، در بیشتر کشورها امری عادی و طبیعی قلمداد می شود. این رسانه فراگیر مرزهای ملی را پشت سر گذاشته و گستره ای جهانی یافته است. سینما در اواخر سده نوزدهم و اوایل سده بیستم، به منبعی جدی برای ارائه تصاویر مردم پسند و پرطرفدار از خاورمیانه تبدیل شد؛ از همین رو در سال های اخیر شاهد نوع جدیدی از داستان پردازی درباره خاورمیانه بوده ایم. فیلم هایی مانند سیرانا (۲۰۰۵) و بابل (۲۰۰۶) در مقایسه با آنچه در سنت هالیوود وجود داشته است، تصاویر پیچیده تری از خاورمیانه و درگیری های آمریکایی ها در منطقه نشان داده اند. این فیلم ها با به کارگیری فضاهای عینی و ایزکتیو، روایتی مبتنی بر روابط علی و منطقی و تعریف اهداف کاملا مشخص و تعریف شده از الگوی کلاسیک هالیوود پیروی می کنند. نحوه بازنمایی تصویر خاورمیانه، جهان اسلام و کشورهای اسلامی در رسانه های آمریکا، موضوع و هدف اصلی این مقاله است که با استفاده از روش تحلیلی توصیفی و با رویکرد انتقادی بدان پرداخته شده است. نتایج نشان می دهد این فیلم ها اغلب سیاست آمریکا در منطقه را زیر سوال می برند؛ سیاستی که منافع نفتی و جنگ علیه تروریسم را بر همه ملاحظات بشری و اجتماعی مقدم می داند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678854>

